

בערב - ארוחה אצל הנציב. הבעת ידידות כאילו לא

קרה כלום.

בשנים באפריל - פגישה עם הנציב בעשר. כחצי שעה

לפני כך הודיעו לי על משלחת ערבית ללונדון שאושרה ע"י המזכיר
הממלכתי. בשיחה הנציב לא הזכיר על זאת אף מילה.

הזמנתי זסלני שיתכונן לעוף למחרת ללונדון. הידיעות

שקיבלתי אי אפשר למסרן בסלגרף ולמען הפר עצת המשלחת רציתי
להציע לאנשינו בלונדון שידרשו הזמנת שני הצדדים לשולחן עגול.

אח"הצ נסעתי עם ברל לבית החולים בעמק להתייעץ גם
עם משה. משה הסכים להצעתי בלי פקפוקים, ברל - בקצת פקפוקים.

שבתי בערב לירושלים - וכשבאתי ב-11 לחדרי מצאתי

את כל החבריה עם הודעת הממשלה על הזמנת המשלחת ללונדון...

20.4.36

שוב נפלו מאורעות - עוד יותר חמורים, ולא רשמתי -

הס"ה - 15 הרוגים ביפו וקצותיה, ועשרות פצועים.

סת גם דננברג מפצעיו. הבוקר השכם הלכתי עם משה לח"א להלוויה -
נגד דעתו של אוסישקין שהזהירני לא ללכת לח"א. ראיתי את כל
הפצועים - מחזה מחריד.

לאחר הצהריים שקט יחסי. בארץ - לע"ע - שקט. בכל

הנקודות שלנו לא קרה דבר.

אולם ניתוח המצב הפוליטי של הערבים מדאיג: אם המאורעות יסתיימו כמו שהסתיימו היום - הרי זו מפלה פוליטית עצומה לפוליטיקה הערבית. אם הפרעות ביפו הוכנו או פרצו מאליהן - הן כשלעצמן אין בהן להפחיד את היהודים, אפילו לא את הממשלה, ויש בהן להבאיש את הערבים בעיני דעת הקהל האנגלית והעולמית, אולי גם להביא לידי ביטול המשלחת והמועצה המחוקקת, עלולה להחליש כוח המנהיגות הערבית - ובוודאי לפלג אותה עוד יותר. ואם גם נניח שמעשי יפו התפרצו מאליהם בלי מחשבה תחילה מצד המנהיגים - הרי עכשיו אין להם דרך אחרת אלא לגרום לבלבולים רציניים שיש בהם כדי להפחיד את אנגליה ואולי גם היהודים, ולהגדיל את כוח המנהיגים על ההמונים.

אין ז"א שהמנהיגים מוכרחים להצליח בתכסיסם - אבל אין לי ספק שזה יהיה תכסיסם מעכשיו והדבר תלוי הרבה בממשלה. במאורעות 1933 הראה ווקופ שהוא יודע גם עצה וגם תושיה במקרים כאלה. אולם הפעם המאורעות שונים במקצת. אז היתה החקפה על הממשלה, הפעם על יהודים. בחצות נמסרו מת"א שמועות מחרידות. לאחר שבררו את מקורן - נחלשה אמונתי באמתותן. אולם החשש במקומו עומד.

21.4.36

עשר בבוקר. ההלוויה הבוקר בת"א עברה בשקט. אולם כנראה שהערבים רוצים לסדר שביתה ומנסים להביא לסגירת החנויות בירושלים. מיפו מודיעים על שביתה כללית.